

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2891/2016
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Емир Фетаховић, адвокат из ..., против туженог ББ ..., кога заступа пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/16 од 16.08.2016. године, у седници већа одржаној 19.01.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/16 од 16.08.2016. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Рашкој П1 184/2014 од 07.09.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из Рашке и поништено решење туженог ББ из ..., бр. ... од 17.09.2014. године, као незаконито и обавезан тужени да тужиоца врати на рад у року од 8 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 152/16 од 16.08.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ ... и потврђена делимична пресуда Основног суда у Рашкој П1 184/14 од 07.09.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се истиче да је у овој правној ствари поступао ненадлежан суд и да постоји искључива надлежност Трговинског суда у Краљеву, као суда пред којим је усвојен план реорганизације, чиме се истиче битна повреда

одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП, а то није ревизијски разлог по члану 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности бр. ... од 08.04.2008. године до 17.09.2014. године, када му је радни однос престао доношењем оспореног решења из разлога што је унапред припремљеним планом реорганизације, који се усвојен решењем Привредног суда у Краљеву бр. 2 Ст 25/13 од 25.04.2014. године предвиђено отпуштање запослених као мера примене плана. Тужиоцу пре доношења решења о престанку радног односа није исплаћена отпремнина.

На овако утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то одредбе Закона о стечају ("Службени гласник РС" бр.104/09...83/14) и одредбе Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.24/05...75/14), поништајем решења о отказу и обавезивањем туженог да тужиоца врати на рад.

Према члану 77. став 1. Закона о стечају, отварање стечајног поступка је разлог за отказ уговора о раду који је стечајни дужник закључио са запосленима.

Према члану 160. став 4. Закона о стечају, ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија ће решењем истовремено отворити стечајни поступак, потврдити усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставити стечајни поступак.

Према члану 73. став 2. Закона о стечају, правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Имајући у виду да је решењем стечајног суда од 23.04.2014. године, стечајни поступак отворен (став I изреке) и истовремено обустављен (став III изреке), у смислу члана 160. став 4. Закона о стечају, правне последице отварања стечајног поступка нису наступиле, по члану 73. став 2. Закона о стечају. У тој ситуацији, отказ уговора о раду не може се дати као последица отварања стечајног поступка, у смислу члана 77. став 1. Закона о стечају и на права, обавезе и одговорности запослених и послодавца се примењују одредбе Закона о раду, као општег прописа. Зато тужени није могао 17.09.2014. године тужиоцу отказати уговор о уређивању међусобних права и обавеза на основу одредаба Закона о стечају, услед чега је оспорено решење незаконито.

Ревизија се неосновано позива на члан 175. став 1. тачка 7. Закона о раду, којим је прописано да радни однос престаје и у другим случајевима утврђеним законом и истиче да Закон о стечају, као специјални закон, дерогира одредбе Закона о раду. Тужени није био у поступку стечаја у време доношења решења о отказу, пошто потврђивањем унапред усвојеног плана реорганизације дужник наставља пословање и брише се ознака „у стечају“ (члан 155. и члан 167. Закона о стечају). Нема места примени специјалног прописа, па је Апелациони суд правилно закључио да је услед организационих промена тужени могао отказати

тужиоцу уговор само применом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр.24/05...75/14).

Неосновани су наводи ревизије да је радни однос тужиоца престао због одбијања да потпише уговор о раду на одређено време, јер је у оспореном решењу, ставом првим изреке, тужиоцу отказан уговор на основу одредаба Закона о стечају и унапред припремљеног плана реорганизације, супротно одредбама Закона о раду и Закона о стечају, услед чега је оспорено решење правилно поништено и тужени обавезан да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Из наведених разлога, применом члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**